

III.

Forflag til Lov

om

Eftergivelse af Renter og Afdrag paa det Ribe Havnekasse i Genhold til Loven af 9de Marts 1872 af Statskassen ydede Laan.

(Forelagt i Folkethinget den 3die Oktober 1877 af Indenrigsminister Skeel.)

Den Ribe Havnekasse ifølge Lov af 9de Marts 1872 § 2, 2det Stykke indrømmede fritagelse for i de første 5 Aar at betale Renter og Afdrag af det hemeldte Havnekasse i Genhold til fornævnte Lov ydede Laan af Statskassen paa 90,000 Kr. forlænges for et ydeligere Tidsrum af 5 Aar fra Sani Termin 1877 at regue.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Ved Lov af 9de Marts 1872 § 2 blev Regjeringen bemyndiget til af Statskassen at yde Ribe Havnekasse et Laan paa 45,000 Rd. paa Vilkaar, at Kommunen fravaldt enhver Fordring paa Forrentning og Tilbagebetaling af de af Kæmmerkassen til Bestridelse af Havnens aarlige Udgifter ydede Tilskud. Af Laanet — der skulde anvendes til Indfrielse af en Del af den Havnekassen paahvilende Gjæld — vilde der i de første 5 Aar ikke være at betale Renter eller Afdrag, men efter denne Tids Forløb vilde det være at forrente og afdrage med 5 pCt. om Aaret af den oprindelige Kapital, saaledes at 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb skulde betragtes som Rente, Resten som Afdrag. Endvidere blev ifølge Lovens § 1 Statskassens Fordringer paa Havnekassen — til Beløb 17,074 Rd. 13 f. — estergivne.

Som det udtales i de Bemærkninger, der ledsagede Forflaget til den nævnte Lov, tilføjedes det ved denne at skaffe Kommunen frie Hænder til selv at arbejde for sin Fremtid ved at fri den for dens trykkende Forpligtelser som Cautionist for en Del af Havnens Gjæld. Det forventedes nemlig, at Havnen ved den ydede Understøttelse vilde blive i Stand til selv at bestribe sine Udgifter uden Tilskud fra Kommunen. Hvorvidt Havnen derimod efter Forløbet af de 5 Aar, for hvilke der blev indrømmet Rente- og Afdragsfrihed af Statskassens Laan, vilde blive i Stand til at betale Renter og Afdrag paa Laanet, erkjendtes

saavel i de Lovforflaget ledsagende Bemærkninger som under Forflagets Behandling i Rigsdagen at maatte bero paa Forholdenes Udvikling og navnlig paa, om der maatte indtræde nogen Forandring i de Forhold, som væsentligst havde bidraget til at fremkalde Byens og Havnens uheldige økonomiske Stilling.

Den Tvivl, som saaledes ved Behandlingen af Loven af 1872 saavel fra Regjeringens som fra Rigsdagens Side kom til Dode om, hvorvidt Havnen til den fassatte Tid maatte blive i Stand til at forrente og afdrage Laanet, har vist sig fuldkommen begrundet. Det er saa langt fra, at der i Løbet af det forløbne Femaar har vist sig nogen Fremgang i Havnens økonomiske Stilling, at der meget mere er sket en ikke ubetydelig Nedgang i Havnens Indtægter, idet Indtægten af Havne- og Bropenge, der i Aarene 1872—74 gennemsnitlig havde udgjort 3,500 Kr., i 1875 gik ned til c. 1,500 Kr. og i 1876 til c. 1,760 Kr. Paa den anden Side befinde Havnens Volverker og Stændemninger sig i en saa slet Tilstand, at en større Istandsættelse eller Fornyelse af dem vil være nødvendig i den nærmeste Fremtid, og Udgiften hertil vil Havnen kun være i Stand til at bestribe ved at forbruge en lille Havnen tilhørende Kapital paa c. 7,000 Kr. Hvorvidt Havnekassen herefter i den kommende Tid vil være i Stand til at bestribe Udgifterne ved de nødvendigte Arbejder ved Vedligeholdelsen